

Η ΒΟΥΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

- Τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ
- Ἡ δυσκίνησις τοῦ Βασιλέως
- Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν

ΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἐκδοθὲν Βασ. Διάταγμα συνήλθε χθὲς τὴν 10ην π. μ. εἰς συνεδρίαν ἡ Βουλὴ, ἐπαναλαμβάνουσα τὰς ἐργασίας της. Ἀπὸ τῆς 9 1/2 π. μ. ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου ὁ κόσμος ἤρχισε συρρέων ἐλθὼν πυκνόμενος, στρατιωτικὴ δὲ δύναμις ἐτήρει τὴν τάξιν.

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων παρουσιάζει τὴν συνήθη ὄψιν της. Τὸ δάπεδον τῆς αἰθούσης καλύπτουσιν οἱ κυανόλευκοι τάπητες, οἱ τεθέντες ἐκεῖ ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ὀκτωβρίου τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἑδρας μόνον προεδρικὸς κώδων καὶ ἀνθοδοχεῖα μὲ ἀνθὴ καὶ αἱ δύο Βασιλικαὶ ἑδραί.

Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν παρίστανται οἱ κ. κ. Ράλλης καὶ Γούναρης, ἐπίσης καὶ ὁ κ. Εὐταξίας καὶ Δημητρακόπουλος.

Εἶνε ἡ 10 παρὰ δεύτερον καὶ ἡ Βουλὴ ἀρχίζει νὰ μεταβάλλῃ ὄψιν, ζωηρεύουσα. Τὰ θεωρεῖα πληροῦνται, ἱερεῖς δὲ, ἀξιώματικοί, δημοσιογράφοι, φύρδην μίγδην μετὰ κυριῶν. Ὁ κ. Μαρκαντωνάκης ἀπὸ θεωρεῖου εἰς θεωρεῖον. Εἰς τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ὁ κ. Εὐγενίδης ἐκ Κων(πόλεως, ὁ ναύαρχος κ. Κάπρ, ἡ «Τετραπλὴ Βαλκανική», ὁ κ. Ντεβίλ, ὁ πρῦτανος τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος σέρ Ἑλλιοτ, φέρων τὸν Ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

Τὴν 10ην ἀκριβῶς εἰσέρχεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἀμέσως ἀρχεῖται ὁ ἀγιασμός. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπουργῶν παρίσταται. Εἰσερχόμενοι τὴν 10 καὶ 1 1/4 πάντες φέρουσι τὸν ταξιδιάρχην, πλὴν τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Παναῶ φερόντων τὸν Ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

Περαιτοῦται ὁ ἀγιασμός τὴν 10 καὶ 30, ἐνῶ ἐξῶθεν ἡ μουσικὴ καιανίζει τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον, ὁ κόσμος δὲ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἐνθουσιῶδως.

Τῆς βασιλικῆς τεθρίπου ἀμάξης προηγούμεναι 3 ἑτεροι, ἐφ' ὧν οἱ ὑπασπιστοὶ κ. κ. Σκουμπούρης, Φραγκοῦδης, Καλλινίκης, Λεβίδης, Πάλλης, ἐπεται ἡ βασιλικὴ ἀμάξα, ἐφ' ἧς ἐπιβαίνει τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος. Ἡ Βασίλισσα φέρει μαύρην ἀμφίεσιν, μαύρον πλατύγυρον πῖλον καὶ πολύτιμον περιδέραιον, ὁ δὲ Βασιλεὺς μεγάλῃν στολὴν στρατηγοῦ. Μετὰ τὴν βασιλικὴν ἀμάξαν ἤρχετο ἐφ' ἑτέρας ὁ Διάδοχος ἐν στολῇ ὑπασπιστοῦ, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ναύαρχος κ. Κουντουριώτης.

Τὴν 10 καὶ 35' ὁ ἀρχικλητὴρ τῆς Βουλῆς ἐμφανίζεται εἰς τὴν ὀπισθεν τῆς προεδρικῆς ἑδρας θύραν ἀναγγέλλων.

— Κύριοι Βουλευταί, οἱ Βασιλεῖς ἔρχονται.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐξέρχεται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐπιβλητικὸς καὶ αὐστηρὸς ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς ἑδρας, ἐνῶ σιγὴ κρατεῖ ἐν τῇ αἰθούσῃ. Δεξιᾷ του ἵσταται ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀριστερᾷ δὲ τῆς Βασίλισσας ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος, φέροντες τὸν Ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

Ὁ Βασιλικὸς λόγος

Ὁ Βασιλεὺς λαμβάνει παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸν λόγον, γραμμένον μὲ γραφομηχανήν καὶ τὸν ἀναγινώσκει, ἔχοντα οὕτω :

Κύριοι Βουλευταί,
Αἶνον καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὅστις ἠλόγησε τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν καὶ πρὸς συγκρότησιν Μείζονος Ἑλλάδος, περιλαμβανοῦσης πάσας σχεδὸν τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἐπικρατεῖ ὁ Ἑλληνισμός.

Εὐλαβῇ σιγῇ τὴν διάνοιαν πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἀπὸ τοῦ αἰοδίου Βασιλέως Πατρός Μου, μέχρι τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου ἔχουσιν ἴσους προθύμους τὸ αἷμα αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀθανάτου τούτου μεγαλογεγμένου.

Τὴν εὐγνωμοσύνην μου διαπιστῶ πρὸς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ ἐνοπλὸν τοῦτέστι Ἕθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἡρωϊμοῦ του ἐκλείπει καὶ πάλιν τὴν Ἑθνικὴν Ἱστορίαν διὰ τσοῦτων ἐνδόξων κατορθωμάτων.

Τὰς εὐχαριστίας μου ἀπευθύνω πρὸς πάντας ἐκείνους, οἵτινες καθ' οἷονδῃποτε τρόπον ἐνίσχυσαν τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐβοήθησαν εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν, ὅσα συνεπιφέρει ὁ πόλεμος.

Κύριοι Βουλευταί,

Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου δὲν ἐπέπρωτο ἀνυχῶς νὰ περαιωθῇ δι' εἰρηνικῆς διανομῆς. Εἰς τῶν συμμάχων ἐπεδίωξε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ μέγιστον μέρος τῶν καρπῶν τῆς κοινῆς νίκης καὶ νὰ ἰδρῶσιν θέσιν τοσοῦτον ἐπικρατοῦσαν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου, ὥστε νὰ τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ μελλοῦσα ἐλευθερία ἀνάπτυξις τοῦτων. Ἡ κυβερνήσις μου ἐπράξεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν ὥπως προληφθῇ ἡ συμμαχικὴ σύγκρουσις καὶ ἀσφαλισθῇ ἡ διανομὴ διὰ κοινῆς τῶν συμμάχων συνεννοήσεως καὶ ἐν τέλει διὰ προσφυγῆς εἰς διατησίαν. Ἀλλ' οὐδὲν παρέλειπεν ὅπως καταστήσῃ τὸ κράτος ἱκανὸν καὶ διπλωματικῶς νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ νέαν πολεμικὴν περιπέτειαν. Ἡ σιενὴ δὲ συνεργασία μετὰ τῶν συμμάχων κρατῶν Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου καὶ ἡ σύμπραξις τῆς Ρουμανίας ἤγαγον εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ συνθήκη αὕτη καθιστῶσα πραγματικὴν ἰσορροπίαν ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ ἀποτελεῖ τὸν καταστατικὸν αὐτῆς Χάρτην ἀσφαλίζουσα τὴν εἰρηνικὴν τῶν λαῶν αὐτῆς ἀνάπτυξιν διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας τῶν χωρῶν αὐτῆς συνέπραξιν εἰς τὴν συνομολόγησιν αὐτῆς.

Τὰ νέα ὅρια τῆς μεζονος Ἑλλάδος δὲν εἶνε ἀκόμη ὁριστικῶς, ἐν συνόλῳ καθωρισμένα. Διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ἥτις πρόκειται, ὡς ἐλπίζω, νὰ ἐπιβεβαιωθῇ προσεχῶς διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἀντιέθῃ ὁ διακανονισμός τῶν συνόρων τοῦ νέου ἀλβανικοῦ Κράτους καὶ ἡ ὁριστικὴ ρύθμισις τῆς τύχης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐξαίρουμένων τῆς Κρήτης. Ἐλπίζω διὸ καὶ κανονισμὸς οὗτος θὰ ἐπέλθῃ τὸ ταχύτερον καὶ διὸ ἀνταποκρινόμενος ὅσον ἔνεστι πλείονος πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πληθυσμῶν θὰ συντελέσῃ ὅπως ἐδραϊότερα ἀποβῇ ἡ εἰρήνη ἐκ τῆς Ἀνατολῆς.

Κύριοι Βουλευταί,

Τὸ Ἕθνος δικαιούται ν' ἀποβλέπῃ μετ' ἐπισημότητος μετὰ πρὸς τὸ συντελεσθὲν ἐρ-

γον καὶ τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς οὓς συνεκόμισεν ἐκ τῶν δύο πολέμων, μετ' ἐμπιστοσύνης δὲ πρὸς τὰς ἰδίας δυνάμεις διὰ τὸ διανοιγόμενον πρὸ αὐτοῦ μέλλον.

Πρὸ ἡμῶν κεῖται τὸ ἔργον τῆς ὁργάνωσης καὶ ἀναπτύξεως τῶν εὐρειῶν καὶ εὐφρόων χωρῶν αὐτῆς προσηρτήθησαν εἰς τὸ Βασίλειον, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης ἐσωτερικῆς ἀναπλάσεως, ἣν διέκοπεν ἀπλῶς ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν. Ἡ Κυβέρνησις Μου θὰ ὑποβάλλῃ ὁμοῦ σειρὰν ὅλην νομοθετικῶν πρὸς τοῦτο μέτρων, μετὰ τῶν ὁποίων κυριωτάτην κατέχουσι θέσιν τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν τῶν πολέμων, τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν πολέμων παθόντων καὶ τῶν ἀπορφανισθεισῶν οἰκογενειῶν, τὴν ὁργάνωσιν τῶν νέων χωρῶν καὶ τὴν ἀναλόγως τῶν νέων πόρων καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν αὐξήσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Ἐπικαλούμενος τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τὰς ἐργασίας ὑμῶν κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῆς β' συνόδου τῆς 10' περιόδου τῆς Βουλῆς.

Ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιῶδεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν θεωρείων ἀκούονται. Τὸ Προεδρεῖον καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον προπέμπει τοὺς Βασιλεῖς οἵτινες ἐπιβαίνοντες τῶν ἀμαξῶν τῶν κατευθύνονται μετὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὑπὸ τὰς ἀτελευτήτους ἐπευφημίας τοῦ πλήθους.

Ἐνῶ ὁ Βασιλεὺς ἀπέρχεται ἡ δὲ Βουλὴ ἐσείετο ἐκ τῶν ζητωκραυγῶν εἰς Βουλευτῆς ἐφύναξε.

— Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου ἡ πό το Σκῆπτρον τοῦ ὁποίου θὰ συντελεσθῇ ἡ ἐνότης Του. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Παπαϊωάννου καταλαμβάνων τὴν προεδρικὴν ἑδραν λέγει :

— Κύριοι Βουλευταί, ὅταν ὑπάρχῃ ἐν Ἀθῆναις ἐπαρκὴς ἀριθμὸς Βουλευτῶν, θὰ κληθῇτε πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

Πότε δυσκαλεῖται

Αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν συνεδρίαν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου θὰ ἀποσταλῶσι διὰ τὴν 4ην μ. μ. τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Ἡ δυσκίνησις τοῦ Βασιλέως

Ἰδιαιτέρως παρετηρήθη ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦ λόγου Του εἰς ὃ ὁ Βασιλεὺς ἀνέφερε τὴν εὐγνωμοσύνην Του πρὸς τοὺς πεσόντας ἀπὸ τοῦ αἰμνῆστου Βασιλέως Πατρός Του μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου, εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ ζωηροῦς συγκινήσεως, ἡ δὲ φωνὴ καταφανῶς τρέμουσα ἐδήλου τὴν ψυχικὴν κατὰστασιν τοῦ Ἀνακτοῦ ἥτις μετεδόθη καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν, ἐν σιγῇ νεκρικῇ παρακολουθοῦσα τὸν Βασιλέα—Στρατηλάτην.

ΤΑ ΝΕΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως συνετελέσθη ἡδη κατόπιν πολυχρονίων μελετῶν, ἡ ἐργασία τῆς συντάξεως τῶν νέων νομοσχεδίων ἅτινα θὰ εἰσηγηθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν, πρὸς μεταρρυθμίσειν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος.

Τὰς βάσεις τοῦ προταθσομένου νέου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἔθεσε πρὸ καιροῦ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν δὲ τῶν ἀποφάσεων ταύτης καὶ τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων ἡσχολήθησαν ὁ κ. Γλυνὸς διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ κ. Μπαχαβιῶλος μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς τοιαύτης συνεργασθέντες πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Τσιριμώκου.

Ἐκ τῶν πρώτων μέτρων περὶ ὧν προβλέπουσι τὰ νέα νομοσχέδια εἶνε ἡ κατάργησις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Δημοτικῆς τοιαύτης, ἀντ' αὐτῶν δὲ συγκροτεῖται Ἀνωτάτον Μικτὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον. Μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου ὅπερ θὰ εἶνε δωδεκαμελὲς θὰ διορισθῶσι Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ λειτουργοὶ τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ Συμβούλιον θὰ εἶνε μόνιμον.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπιτυγχάνεται τὸ ἐνιαῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἀστικά καὶ ὁχολαὶ καὶ γυμνάσια

Τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα ὀρίζεται ὅτι θὰ εἶνε ἑξατάξια ἡ δὲ διευθύνσις αὐτῶν θὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἡδη διευθύνοντας ταῦτα, κατόπιν εἰδικῆς τιμῆς προπονήσεως.

Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καταργοῦνται, συνιστῶνται δὲ Ἀστικά Σχολαὶ εἰς πάσας τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Εἰς τὰς Ἀστικάς σχολὰς θὰ διορίζωνται εἰδικοί καθηγηταὶ τὸ δὲ πρόγραμμα τῆς ἐν αὐταῖς διδασκαλίας θὰ εἶνε μᾶλλον πρακτικόν. Οὕτω εἰς τοὺς μαθητὰς θὰ παρέχωνται γενικαὶ γεωργικαί, ἐμπορικαί, κτηνοτροφικαί ἢ βιομηχανικαὶ γνώσεις, ἀναλόγως τῆς εἰδικῆς παραγωγῆς τῆς ἐπαρχίας ἐν ἣ καί τῃ ἑδρᾷ ἐκάστης Ἀστικῆς Σχολῆς. Ἐπὶ πλέον καταργεῖται ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀντ' αὐτῆς θὰ διδάσκηται ἡ νεωτέρα.

Τὰ Γυμνάσια θὰ εἶνε πεντατάξια. Ἐπιφέρονται τροποποιήσεις τινὲς εἰς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ πρωτογενικοῦ εἰσάγονται δὲ εἰδικοί καθηγηταὶ διὰ τὰ μαθήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης τῆς Φυσικῆς, τῶν Μαθηματικῶν, τῆς Γυμναστικῆς καὶ τῆς Ὡδικῆς. Ἡ Ὡδικὴ καθίσταται μάθημα ὑποχρεωτικόν.

Αἱ ὥραι τῆς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης περιορίζονται, προστίθεται δὲ ὡς συμπληρωματικὸν μάθημα ἡ διδασκαλία τῆς νεωτέρας γλώσσης.

Συνιστάται ἀριθμὸς τις Ἐμπορικῶν Σχολῶν, εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς πόλεις, μετὰ πρόγραμμα εὐρὸ καὶ τετραετὴ φοίτησιν.

Τὸ διδακτικὸν προδωπικόν

Οἱ διπλωματοῦχοι τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξομοιοῦνται καὶ ἀπλῶς θὰ δύνανται νὰ διορίζωνται ὡς διδάκται τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν.

Ἐκαστος διπλωματοῦχος τῶν δύο τούτων Σχολῶν διοριζόμενος ὀνομάζεται καθηγητῆς β' τάξεως ἐπὶ μισθῷ 200 δραχμ. μηνιαίως. Μετὰ βετὴ ὑπηρεσίαν θὰ προάγεται κατ' ἀρχαιοτάτην ἢ ἱκανότητά εἰς καθηγητὴν α' τάξεως ἐπὶ μισθῷ 300 δραχμ. αὐξανόμενος μέχρι δραχμῶν 400.

Οἱ Γυμνασιάρχαι θὰ ἔχωσι μισθὸν δραχμῶν 350 φθάνοντα μέχρι 450 κατὰ μῆνα.

Οἱ εἰδικοί καθηγηταὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Γυμνασίων θὰ προτείνωνται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ δικαίᾳ μισθοδοσίᾳ.

Αἱ θέσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως αὐξάνονται, δημιουργεῖται δὲ καὶ θέσις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἰσοβάθμου πρὸς ὑπουργικὸν γραμματεῖα α' τάξεως.

Τὸ ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικὸν σύστημα διατυπωθὲν εἰς σειρὰν νομοσχεδίων πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν πρώτων. Τοιαύτην τοῦλάχιστον διαβιβαστῶν ἔδωκεν ὁ ὑπουργός κ. Τσιριμώκος, σύμφωνα δὲ φαίνεται ὅτι εἶνε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

κινδυνεύοντα εντός της θαλάσσης και τὸν μεταφέρων εἰς Βόσταν, ἐνῷ τὸ πλοιαρίον τοῦ ἀφίθης εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων.

Οὗτος δι'αποφασισμένον διὰ τὴν σπογγαλείαν καὶ λέγει ὅτι θὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν πώλησιν τοῦ πλοιαρίου του.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΠΕΤΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Βουλεύματα

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθ. ναυτ. Πλημμελειοδικῶν ἐξέδωκε χθές τὰ κάτωθι βουλόμενα, δι' ὧν παραπέμπονται εἰς μὲν τὸ Κακούργιοδικεῖον οἱ Παρ. Παρκαυδούπουλος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ διαπραχθείσῃ ἐν Πειραιῇ, Μιχαήλ Ἀδούθης ἐπὶ πλαστογραφίᾳ διαπραχθείσῃ ἐν Ἀθ. ναυτ., εἰς δὲ τὸ Πλημμελειοδικεῖον οἱ Δ. Χρουσώδης ἐπὶ ἐξουδένισι δημοσίου ὑπηρετοῦ λαβοῦσιν χώραν ἐν Ἀθ. ναυτ., Κ. Σκουριανός ἐπὶ ἐκουσίᾳ ἀπαγωγῇ συμβάσῃ ἐν Ἀθ. ναυτ., Παρ. Γιαννουλάτος, ἐπὶ ἐκουσίᾳ ἀπαγωγῇ γινομένη ἐν Ἀθ. ναυτ. καὶ Κωνσταντῖνου Ραυτοπούλου ἐπὶ ὑπερβάσει διαπραχθείσῃ ἐν Ἀθ. ναυτ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δυστύχημα ἐξ αὐτοκινήτου

Αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ σφέρ Γρ. Σταυροπούλου παρέσυρε τὸν δικηγόρον κ. Γω. Σιγαρόν, τὸν ὁποῖον καὶ ἐτραυματίσεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος.

Σύγκρουσις αὐτοκινήτου-ἀμάξης

Ἀμαξία ὁδηγούμενη ὑπὸ τοῦ Θ. Χαριμαντᾶ συνεκρούσθη μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30 αὐτοκινήτου. Κατὰ τὴν γενομένην σύγκρουσιν ἐτραυματίσθη ὁ ἵππος τῆς ἀμάξης καὶ ἐμώλωπίσθη ὁ ἀμαξήλατος.

Κλοπὴ χρηματοφυλάκιον

Χθές τὴν 9ην π. μ. ἐξῆλθ' τοῦ ξενοδοχείου «Προμηθεΐον» ὁ γνωστὸς λωποδύτης Γρηγόριος Ὁρρανόδης ἀφῆρσε τὸ χρηματοφυλάκιον τοῦ Κ. Ἀσκαθάρου.

Ὁ λωποδύτης συνελήφθη πάραυτα ὑπὸ τοῦ ὁργανοῦ τῆς καταδιώξεως. Ἡ Καρμυγάλου καὶ τὸ χρηματοφυλάκιον περιέχον 30 ἐργ. ἀπεδόθη εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐκουδία ἀπαγωγῆς

Ὁ Δημ. Ἀποστόλου, φανοποιὸς ἀπήγαγεν ἐκουσίως τὴν 17ετιδα Ἑλένη Λαμπράκη λαβὼν μετ' αὐτῆς ἀγνωστον διεθύνειν.

Τραυματισμὸς ἀλιεύος

Οἱ ἀλιεῖς Σ. Ριστοῦκος καὶ Γ. Μακρυγιάννης κατόπιν σφοδρᾶς φιλονεικίας συνεπλάκησαν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν γενομένην ἐντὸς τοῦ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου καὶ περικληθεῖσαν ἐκ διαμφισθητήσεως ἐνδὸς κιβωτίου ἰγθύων, ὁ πρῶτος ἐτραυματίσθη τὸν δεξιὸν διὰ μαχαίρας εἰς τὴν δεξιὰν ὤμοπλάτην. Ὁ δράστης δὲν συνελήφθη.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Ἡ 8η Νοεμβρίου

ΜΥΤΙΑΚΗΝ, 29 Ὀκτωβρίου. (Ταχυδρομικῶς). — Δημαρχία, Σύλλογος, Ἀρχαὶ καὶ Συντεχνίαι, ὅλοι ἀνέλαβον διὰ τῆς ἀθροιστικῆς συμβολῆς νὰ ἐορτάσουν μετ' τὴν ἀρμόζονσαν λαμπρότητα τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἐπεὶ ἐπὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου Ἀέσου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

Διὰ λόγους τιμῆς

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 27 Ὀκτωβρίου. (Ταχυδρομικῶς). — Ὁ ἐκ Καλαμιτίου καταγόμενος ὑπεροδοθηκοντοῦτης Μουσταλῆς παρεπλάνησε ποῦ τινος χρόνου δεκακοκκίτιδα κόρην ὁμοχωρίον του, καὶ ἐξηκολούθησε τὰς παρανομίας μετ' αὐτῆς σχεσεις, ὑποδοχθεύσας, ὡς λέγεται, εἰς τοῦτο καὶ τῆς μητρός. Ἀλλ' ἡ ὑπανδρος ἀδελφὴ ἐξωργίσθη διὰ τοῦτο καὶ λαβοῦσα κυνηγετικὸν ὅπλον ἐπεροδόθησε κατὰ τῆς μητρός της, καὶ ὅπλον ἐποσώματισε ἐπικινδύνως εἰς τὰς γείρας. Ἀλλ' εἶνε κακούργος ἡ ἐντιμος γυνὴ ἡ ἐπιτεθείσα κατὰ τῆς μητρός της διὰ λόγους τιμῆς; Ἄν ὅχι, τότε τίς πταίει;

ΘΕΑΤΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ. — 2αν φορὴν «Ὀνειρον θερινῆς νυκτός» ὑπὸ τοῦ θιάσου Μ. Κοταπούλου.

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ. — Ἀπόψε ἡ Ἀθηναϊκὴ ὀπερέττα ἀρχεῖ, τοῦ θιάσου κατ' ἐρχομένου εἰς Πειραιᾶ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Πειραιῶς). — Ἀπόψε ἡ Ἀθηναϊκὴ ὀπερέττα προσφέρει εἰς τοὺς Πειραιεῖς τὴν μεγαλειότητα τῆς ἐπιτυχίας τὸν «Σκοπελάτινον στρατιώτην», τρίπρακτον ὀπερέττανδουλ γαρικὴν ὑποθέσιν.

ΠΑΤΕ - ΑΤΤΙΚΟΝ. — Σήμερον μετ' ἄλλῃ ἀπογευματινῇ καὶ συναρᾷ ντὲ γκαλὰ μετ' πρόγραμμα ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Τὸ λαμπρὸν σύγχρονον κοινωνικὸν ἀριστοῦργημα ἡ «Ὀλεθρία ξιφομαχία» θεσπέσιος ὀρειότητος μεγάλῃ καλλιτεχνικῇ πολυχρόμῳ ταινίᾳ εἰς γοητευτικὸς χρωματισμοὺς Πατεκόλρ, εἰς δύο δραματικώτατα μεγάλα μέρη, μετ' ἐκθαμβωτικῆς πολυτελείας σκηνοκινὸν διάκοσμον καὶ ἐρμηνευτὰς τοὺς ἐξοχωτέρους δραματικούς καλλιτέχνους ὑπέρτοχος ἀπόλαυσις. Ἐπίσης μία ἀκουστικῆς πανελληνίου ἐνδιαιφάνοντος ἡ «Ἀφίξις τοῦ Βενιζέλου εἰς Γαλάτσιον (Βουμανίας)», μία ἐξωφρενικῶς χαριτωμένη κωμωδία ἄλλας ὀρειοφύεται ταινίας καὶ ἐκλεκτῆς μουσικῆς συναυλίας ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν ὀρχήστραν Πατέ.

ΕΤΟΥΛΑ. — Ὁ Γάλλος κωμικὸς καμπούρης Λίτλε Ταπὲ τῇ συμπράξει τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ μετ' ὅλως νέον πρόγραμμα.

ΚΥΒΕΛΗΣ. — MODERN — CINÉMA. — Ἐξακολουθεῖ μετ' ἀσφυκτικὴν συρροὴν κόσμου ἡ παράστασις τοῦ ἀριστοῦργήματος αἱ «Τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πωμπιᾶς» μετ' τὴν ἐκρηκτικὴν τοῦ Βεζουβίου κλπ. Σήμερον καὶ αὔριον αἱ δύο τελευταῖαι παραστάσεις διὰ τοὺς καθυστερησάντας.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ μεταρρυθμίσις τῆς Βιεννέζικης ὀπερέττας

Ἡ Βιεννέζικη ὀπερέττα, ἡ σημερινὴ διὰ τὴν ὅποιαν κάμνομεν ἐν Ἀθ. ναυτ. τὸσον θόρυβον, βαίνει ταχεῖ διηκτικὴ πρὸς τὴν παρακμὴν, διότι ἐνταλὸς μεταρρυθμίζεται. Ἰδοὺ τί γράφει ὁ μουσικοκριτικὸς Α. Ντεντάν.

Ἡ Βιεννέζικη ὀπερέττα ἀφοῦ ἔρθεσε τὸ κατακόρυφον τῆς ἀκμῆς της, κλίνει καὶ μετ' ὀλίγον θὰ δύσῃ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος τῶν διεθνῶν θεάτρων· τέλος ἀντάγει ἐνδὸς εἵδους τῆς μουσικῆς καὶ θεατρικῆς τέχνης τὸ ὅποιον ὤφειλε τὸν θρίαμβον τὸν ὑπερβολικὸν εἰς αἰσιμὰς ἐκφύλλας καὶ τεχνικὸν ὀρθότυπον καὶ ἴσως εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν μενύων ὁμάδων τοῦ κοινοῦ κατὰ τῶν μουσικῶν τελεμμάτων τινῶν νεωτέρων συνθετῶν, τὰ ὅποια εἶνε παραδεκτὰ μόνον παρὰ στενοῦ κύκλου ἀκροατῶν.

Ἐὰν ἡ τελευταία ὀπερέττα ἔμεναν ὅπως ἦτο, προῖον ἐντόπιον καὶ λαϊκὸν ἀναλλοίωτον, προσελθὼν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Βιεννέζικης φάρσας (Ποσσέ), κατὰ τὸ ἥμισυ γραπτῆς, κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπροετοιμαστού τῆς στιγμῆς συνθέσεως, ἡρτημένης ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μετ' ὀλίγας στροφὰς σατυρικὰς, εἰς τὰς ὁποίας τὰ πολιτικά καὶ προσωπικά τῆς ἡμέρας ζητήματα καὶ αἱ μικρολογαὶ κακολογίαι ἐνδιέφερον ἐν Βιέννῃ περισσότερο

τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ ἄσματος τοῦ ὑπὸ κρήνῃ, ἔστω οὕτως καὶ ἂν ἡ καλὴ Καρκαγιόζης, Χανς δούρατ ὅπως τὸν ἔλθουν οἱ Βιεννέζοι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ὀπερέττα δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὰ τεῖχη τῆς Βιεννῆς ἢ τοῦλάχιστον τὰ ὅρια τῶν Γερμανικῶν μεσημεριῶν χωρῶν, τὴν ἐχουσῶν τὰς ἰδίας διαλέκτους, τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς, τοὺς χορδὰς καὶ μετ' Ἀμερικανὸν θόρυβον γελώντας. Ὅταν ὑπερέβη τὰ ὅρια αὐτά, πρῶτον μὲν μετὰ τὰς χαριέσους συνθέσεις τοῦ Σκουπέ (Δαλματό), τοῦ Μιλλέκερ καὶ τοῦ παλαιοῦ Στράους, αὕτη οὐδὲν ἄλλο ἀπέβη εἰμὴ δευτέρα ἐκδοσις τῶν γαλλικῶν ὀπερετῶν, μετ' ἀποσπασμὸν ἐλαφρῶν τινῶν στοιχείων διανυστικῶν (τὰ χορικά π. χ. τοῦ Στράους), καὶ πλησίον αὐτῶν ἐξηκολούθησαν νὰ ἀκμαίωσι καὶ αἱ παλαιαὶ φάρσαι (Πόσσεν) τῆς δευτέρας ὁμορφίας, φορὰν τῶρα, μετ' ὅσον Λεχάρ, τὸν Φάλλ, τὸν Στράους νεωτερον, τὸν Λίσλερ καὶ ἄλλους ὀλιγοτέρων ευχέρους, ἀπαξεδύθη ἐντελὲς τῶν χαρκατῶν εἰδικῶς βιεννέζικων λαϊκῶν, διατηρήσασα μόνον τὸν χορὸν, τὴν ὀρχήστρην. Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς τῆς νέας βιεννέζικης ὀπερέττας δὲν εἶνε καὶ οὐδὲ αὐτόχθονες βιεννέζοι (Λεχάρ, Καλμάν, Φάλλ)· ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ βιεννέζικον περιβάλλον, τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ βιβλιαρισμοῦ τῆς ὀπερέττας, αἱ ἀνάγκαι τοῦ θεάτρου καὶ τῶν θιάσων, τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν θεάτρων ὑπερισχύουσι, καὶ οὕτω τὰ στοιχεῖα τῆς βιεννέζικης φάρσας ἐκπνέγονται εἰς τὴν πρωτὴν θέσιν τῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται τὸ εἶδος τῶν τελευταίων ἐργῶν αὐτοῦ τοῦ αἰδίου. Ὁ Λεχάρ εἶνε ὁ μόνος ὁστις ἐπιμένει εἰς τὴν μεταμόρφωσιν· ἀλλ' ἡ ὀπερέττα τοῦ γνωρίζει καλῶς ὅτι δὲν εἶνε ὀπερέττα βιεννέζικη, ἀλλὰ λεχαριάνικη. Τοῦτο δείκνυται εἰς τὸ νέον ἔργον τοῦ «Ἡ ἰδεώδης σύζυγος», τὸ ὅποιον ὁμοίως φαίνεται θὰ μείνῃ εἰς τὰ ὅρια τῆς Αὐστρίας καὶ δὲν θὰ γίνῃ διεθνές. Τὰ ἄλλα δύο νεωτέρα ἔργα εἶνε «Ὁ στρατηγὸς τῶν Οὐσσάρων» τοῦ Τίρσε καὶ «Ὁ πτωχὸς ἐκατομμυριούχος» τοῦ Ὀτταν-χάιμς.

ΕΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Τὸ «Ταγγὺ»

Δὲν ἠρξίσθη μόνον εἰς τὴν περιόδοτον ἐνῶπιον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας διὰλέξιν τοῦ περὶ τοῦ «Ταγγὺ» ὁ Ζαν Ρισπέν, ἀλλ' ἤδη, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς πνευματώδους καὶ ὀρειᾶς συζήτου τοῦ, ἔγραψεν ὀλόκληρον κωμωδίαν ἐπὶ τῆς ἀργεντινῆς αὐτῆς ὀχι δεκάρας, ἀλλὰ μεθυστικῆς καὶ λυγιστικῆς ὀρχήσεως.

Τὸ «Ταγγὺ», ἡ κωμωδία δηλαδὴ ἡθῶν καὶ διδασκαλίας, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ θέμα καὶ πρωταῦτον πρόσωπον ἐνὰ δεκαεταστὴ νεανίαν ἐγγράφῃ ἐπιτηδῆς διὰ νὰ διδαχθῇ ὑπὸ τῆς ὀρειότητος καὶ θελτικωτέρως παρισινῆς ἡθοιοῦ, τῆς Εὐκῆς Λαβελιέρ.

Ἡ Λαβελιέρ ἤρξισεν ἀπὸ τοῦδε νὰ φορῇ ἀνδρὶκὰ ἐνδύματα καὶ νὰ περιφέρεται ὡς δεκαεταστὴς νεανίας, εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ἀρχίσουν αἱ δοκιμαὶ νὰ εἶνε ἡδὴ συνηθισμένη εἰς τὴν γυναικῆν ἐκδήλωσιν ἀληθινῶς δεκαεταστοῦ νεανίου.

Ἡ «Βιδαντιέρα»

Οἱ θεατρικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολίνου ἀνυπομένως ἀναμένουσι τὴν ἐπὶ σκηνῆς ἐνδὸς τῶν καλλιτέρων θεάτρων τῆς Γερμανικῆς πρωτεύουσας ἀναδεδεικνὴν νεὰς ὀπερὰς τοῦ Χούμπερδινκ, ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Βιδαντιέρα». Ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου ἔργου, ἐλημμένη ἐκ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τοῦ 1813 στρέφεται εἰς καθαρῶς στρατιωτικὰ ἐπιστάδια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ χορὸς παριστᾷ τοὺς Πρωσσοὺς στρατιώτας, οἵτινες μετ' τὴν μάχην τῆς Λειψίας κατεδιώξαν τὸν Ναπολέοντα ὑπεχωροῦντα, διέδωκαν τὸν Ρήνον καὶ ἐπολιορκήσαν τοὺς Παρισίους. Παιδικὴ τις συλ-λαμβάνεται ἐν τῷ Πρωσσικῷ στρατοπέδῳ ὡς ὑπερκοίτης κατασκευασίας. Ταχέως ὅμως ἐξαρκεῖται ὅτι πρόκειται περὶ Γερμανίδος τὴν παρὰ τὴν αἰὸν ψυχὴν, ἥτις καὶ ἐνοῦται μετὰ τῶν Πρωσσικῶν στρατευμάτων, ὧν διατηρεῖ ἀκαίριον ἐκπρόσημα καὶ φθάνουσα εἰς τὸν Ρήνον ὑπεδεικνύει εἰς τὸν στρατηγὸν Βλόμερ τὸ καταλληλότερον διὰ τὴν διάδοσιν τῶν Πρωσσικῶν δυναμειῶν σημείον. Ὡς συμβαίνει σχεδὸν πάντοτε παριστῆται εἰς τὴν ὅλην ἱστορικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ σύνθεσις ἐρωτικὸν εἰδύλλιον, οὗτινος ὡς ἥρως παρουσιάζεται νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῶν ἐθελοντῶν τῆς Σιλεσίας. Ὁ Χούμπερδινκ εἶχε θέσει ὡς τίτλον τοῦ νέου τοῦ ἔργου ἐπὶ 1813 ἡ «Ὁ Βλόμερ» ὅτε καὶ ὑπεδείχθη αὐτῷ παρὰ τῆς Αὐλῆς τοῦ Πότσδαμ ἡ ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ τίτλου, καθόσον ὁ Γουλιέλμος Β', καίτοι ὑποστηρικτὴς τῶν πατριωτικῶν θεατρικῶν ἔργων δὲν παρίστανται νὰ βλέπῃ ἀπὸ σκηνῆς τοὺς μυθικοὺς ἥρωας τοῦ ὅπου τῆς Γερμανικῆς ἀνεξαρτησίας πολέμου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΤΟΣ ΤΖΕΛΗΣ, ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΙΑ ΕΡΜΟΥ 61. Tailor of London, Γούνες, Γαρνιτούρες, εἰδὴ γάμων καὶ προικῶν, τὸ ἐργαστάσιον ἀσπρονόρυχον ἀνωθεν τοῦ καταστήματος.

— Ὁ λορρυγωτολόγος ἱατρὸς κ. Α. Ζωγραφεῖδης μετώκησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου 12 οἰκίαν του (πρώτη πόροδος τῆς ὁδοῦ Προκταίου δεξιᾷ) παρὰ τὴν Πλατεῖαν Ὀμονοίας. Δέχεται 9-12 καὶ 4-5.

— Ἄλτων, ρινὸς καὶ λορρυγῶς εἰδικὸς ὁ κ. ΓΙΑΝΝΟΡΑΝΣ, διδόντωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιεννῆς, δέχεται ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 2, ἀπὸ 10-12 καὶ 3-5.

— Ὁ Μαιευτὴρ Γυναικολόγος κ. Π. Κ. Γιαννακόπουλος, Ἐπιμελητὴς τοῦ Δημοτικοῦ Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ ὁδοῦ Κρατίνου 5 (πλατεία Δημοτικῶν Θεάτρων, παραπλεύρως Ταχυδρομείου) 11-12 π. μ. καὶ 2-5 μ. μ.

— Ὁ εἰδικὸς τῶν ὄτων, ρινὸς καὶ λορρυγῶς ἱατρός κ. Ι. ΔΕΔΟΥΣΗΣ, δέχεται καὶ θεραπεύει τοὺς πάσχοντες ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 218, ἀπὸ 9-11 καὶ 3-5 μ. μ.

1 Νοεμβρίου

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΩΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΗ

Ε'.

(ἡμερομηνία καὶ ἡμερομηνία)

Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐπανέπλεεν εἰς τὴν συν-
χθὴν τοῦ φαντασίου.

— Ὅταν εἶδα, ἐξηκολούθησεν ἐπαναλθὼν, μετὰ πολλὰ λεπτά, εἰς τὸ πρῶτον θέμα του, ὅτι τὸ καρίτσι ἦλθεν εἰς ἡλικίαν, ἐφρόντισα νὰ τῆς εὖρω σύζυγον.

— Ἀ, εἶνε ὑπανδρευμένη;
— Ναὶ καὶ ὅχι. Ἐδόξαμε λόγον μετ' ἑνα καλὸν νέον, ὁ ὁποῖος κάνει τὸν κτηνέμπορον εἰς τὸ Σάο - Πάουλο. Ὀνομάζεται Μανικὰς Δόκας. Τὸν γνωρίζετε;

Ὁ Κυρῖνος ἔκαμε νεῦμα ἀρνητικόν
— Εἶνε νέος μετ' ὀλίγον καὶ εἶνε σπάνιον νὰ εὖρη κανεὶς δουλεὺτὴν σὺν καὶ αὐτόν. Περνᾷ ἀπὸ τῆς περισσώτερον ἀγνωστῆς ἀσφύρας μετὰ πολυάριθμα κοπάδια ἀπὸ βώδια· λέγουσι περὶ αὐτοῦ εἰκονομαγεῖ πολλὰ χρήματα καὶ τοῖσι βίβει ἀληθινόν, διότι οὕτω ἀσπύρος εἶνε. οὕτω παραλυμένος. Μίαν ἡμέραν ἔμειναν ἐδῶ καὶ ἐκείθεν ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ὅπου τῶρα κάθεται. Τοῦ ὀμίλησα περὶ γάμου... δη-
λαδὴ τοῦ ἔκαμα μετ' τρόπο μερικὸς ὑπαινιγ-
μὸς... Οἱ πατέρες πρέπει νὰ φροντίζουν καὶ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα, χάρις τῶν κοριτσιῶν